

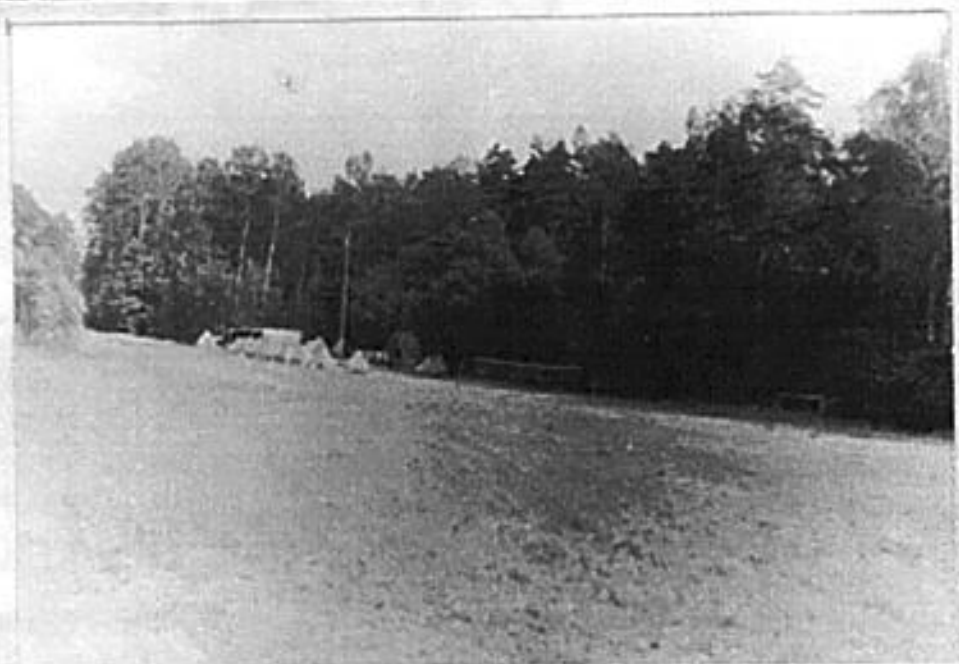
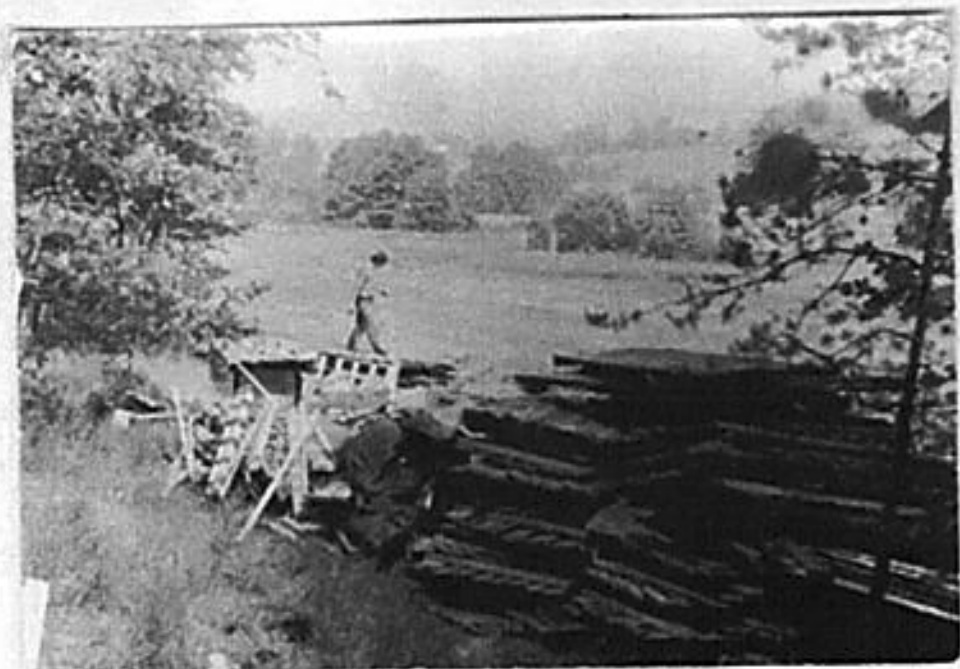
TÁBOR 78

PONY

COVER ① J. WOLFEN
TRANSLATION ② J. KOENIG
EDITED BY ③ J. HERRMANN · K. PALM

SLOUP 78

INSTRUKTOŘI ;

1.7. 1978

Část našeho oddílu vyrazila již v pátek ráno nákladním autem, aby se pokusila, pod vedením Karla, do příjezdu zbytku oddílu postavit kuchyň. Jelikož kuchyň vytvořil Honza, byla šance na úspěch nepatrná.

Zbytek oddílu vyrazil tedy v sobotu ráno. Karlovi se podařilo vyjednat tu nejnemožnější hodinu odjezdu : 04⁰⁰ ! Když jsme se jaké také přitápali na místo srazu - před kavárnu "Záložna", čekal tam nanebe Makak /právě přijel z Lipt. Mikuláše/ a překvapení - nepojedem autobusem semí. Na sever jede tábořit také 1. PS do tábora "Mír". Nic nás ale neodradilo, 20 členů oddílu pohodlně obsadilo sedadla, zatím co 50 pionýrů ze skupiny stálo i mezi sedadly. Za veselé nálady jsme dorazili na tábořiště do Sloupu v 06⁰⁰ hod. Prvním úkolem bylo vzbudit slavné budovatele kuchyně, kteří spali po vysilující a namáhavé práci v **POSTAVENÉ KUCHYNI!** Vypadala sice jako perníková chaloupka před sežráním, byla uvázná na sa vše možné, ale stále. Nečekaný úspěch předvoje jako doping zapůsobil na členy oddílu a s neobvyklou vervou se pustili do stanů. Tedy jako do stavby. Stany vyrostly jako z vody. Ještě před polednem Honza rozdělil další budovatelské úkoly družinám. To už se začalo vytrvale a nepřetržitě pršet a vydrželo to až do večera. Většina kluků se i přesto nenechala od práce odradit a nedbajíc rad, že může pršet celý týden, zmačeli se už první den. Odpoledne Račkové začli kopat latrinu a pracovali na ní až do večera. Tato velice důležitá stavba je vrcholem Cedrova budovatelského nadšení. Vyznačuje se třemi důležitými prvky : 1- Je chráněna proti ču

milům dehtákem, což s

o dříve nedělalo

2- Odpovědnost za stabi

litu latríny nese pr

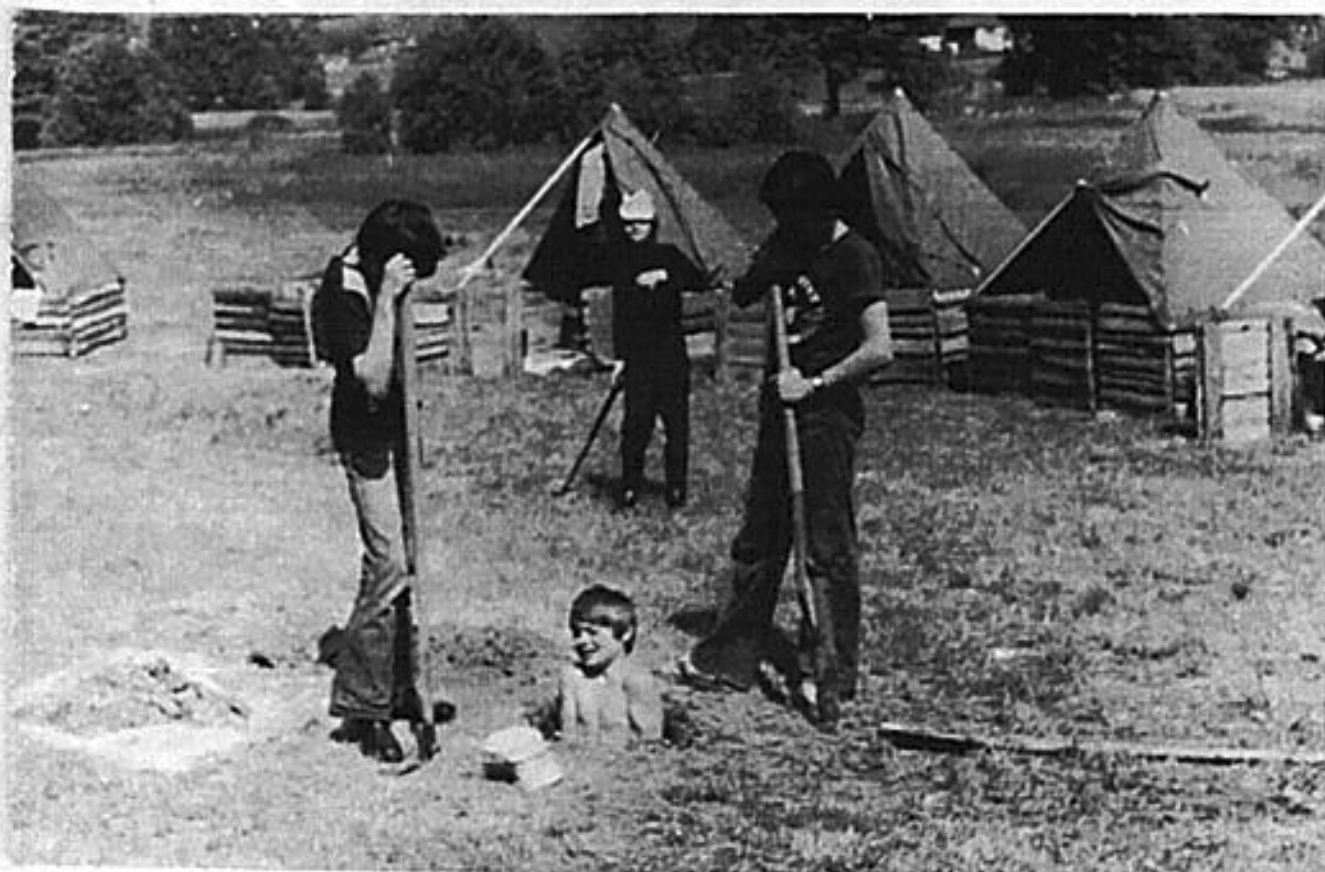
ovásek oca lam 6

3-Sedací kláda je zna-
čně zapatlaná směle
u ku zderu věci.

I přesto byli Rackové za své pracovní nasazení ze všech družin nejlépe ohodnoceni. Ostatní družiny kopaly odpadovku, čistily louku od se-
na a pomáhaly vedení při stavbě kuchyně.

Již večer se rýsoval tábor v hlavních rysech. Stany byly postaveny, v
kamnech v kuchyni se topilo, latrína byla schopna provozu, ačkoliv ne
byla ještě zastřešena. Rackové se hned ujali večer vaření, které ne
bylo složité, jelikož každý dlabal ze svých zásob. Mývalové vykutali
díru na stožár; zde se projevil nejvíce Míra - bagr, Večerka byla prot
i všli všach táborníkú již ve 21^h 30. Hlídky obstarávalo vedení a in-
struktoři.

A co na to vedení : První den opět tradičně práci. Urychluje to všech-
ny pracovní postupy. Projevuje se nedostatek sta-
vebního dříví. Máme hroznou noc štěstí, že kuchyň
už stojí a že nebylo třeba na její stavbu poras-
it jediný suchý strom.

RACKOVÉ :

2.7. 1978

Budíček byl oproti zvyklostem z ostatních táborů značně pozdě - v 8⁰⁰ ho čin. Ještě když většina spala vyrušil je rachot jakéhosi stroje - kdo by to řekl - Měkek. Snídaní připravili Rackové a jejich zásluhou byla snídaně chutná, stravitelná a hlavně včas. V 8⁰⁰ hodin byl spíše symbolicky zapískán budíček a byla zahájena rozvička. Po snídani byl při nástupu přečten rozkaz a už se všechny družiny rozešly dokončit své práce. Brzy byly všechny nedodělané stavby dokončeny, takže se mohlo začít se stavbou dalších objektů. Stavby brány se chopili instruktoři a za pomoci Ostřížů se jim podařilo bránu i přes nedostatek dřeva brzy dokončit. Také se začalo se stavbou vřecáku. Stavby se ujalo vedení, které nemělo na vybranou, chtělo-li ať vešker střechu nad hlavou. Odpoledne se Ostříži pustili do výroby branek na fotbal a byli strašně sklamaní, jelikož první kop a tudíž i gól, který byl rezervován pro Hashise - rádece Ostřížů vstřelil Štěpán. Po večeři jsme se při nástupu dohodli, že náš tábor zahájíme slavnostním táborovým ohněm. Již byl připraven v lese Honza, který zde měl hlavní slovo jako vedoucí oddílu nás uvedl básní českého básníka Karla Šiktance do Velké Hry.

A co na to vedení : Pro dokreslení situace jeden zachycený rozhovor

Rádece z kuchyně : "Karle, kolik ohlebu ?
Všichni maj hlad !"

Karel : "Tek jeden !"

LIŠÁCI :

3.7. 1978

Na rozdíl od včerejška byl budíček již v sedm hodin. Toto se však nevztahovalo na hbité kuchaře /družina Lišáků / , kteří již od šestí hodin připravovali vkusnou, chutnou a vysoce kalorickou snídani. Bylo to kafe s chleba s máslem. Po raním nástupu se všechny družiny s pílí pustily do své přidělené práce. Ostřížáci dodělávali odpadovou jámu a branky na fotbal, Mývalové prohlubovali jámu na stožár, Rackové se podíleli na úklidu tábora a samozřejmě Lišáci připravovali k obědu ŠPEKOVÉ KNEDLÍKY. Po svačině začala 1. soutěž družin. Úkolem všech bylo podle článku, který pozorně přečetl Honza nakreslit udanou krajinu. Nejlépe se zorientovali Ostřížáci, kteří krajinu nakreslili skoro přesně. Naпротив tomu nejhůře si počínali Mývalové , kteří díky své vlastní fantazii vytvořili celkem pěknou krajinu, která však vůbec neodpovídala krajině předčené. Nutno však dodat, že předposlední Rackové plně využili průzkumníka Bufíka, který svou družinu informoval a zachránil jim tak pěkné třetí místo. A již je tu oběd a špekové knedlíky z technických důvodů /spřičiněním Karla / připomínající gumáky. Poobědne proběhlo bez vážných událostí až na to, že večerní nástup byl už ozdoben československou vlajkou.

A co na to vedení : Až potud Lišáci. Šokovaný a zarzlý ráčce družiny Lišáků odevzdal poměrně neúplný popis dne, leč bylo mu prominuto, a tak vedení nesbývá nic jiného, než jej doplnit: Celý den s nepatrnými přestávkami práci. Za asistence lesníka vybíráme a porážíme stožárovou jedli, večer ji celkem bez problémů vstýčujeme. Poobědne proběhla první etapa V H - lovení předmětů z ledové vody a za průtrže mračen. Už tato akce naznačila, že letos bude tábor pouze pro odvážené a silné.

Dojemnou scénou z lovení v ledu vystihuje výrok Myšáka: "Já tady pracně čekám..." a Hahse: "Jé, Černej už je modřej!". Kzatočnou situaci na břehu rybníčka rozvířil navíc Kiska svým startovním skokem z mola, kdy spolu s ním letělo do vody i oblečení "lovců". Kluci tedy přerušili lovení perel a vytahovali z vody boty a tepláky. V tom okamžiku, kdy už nikdo nebyl suchý /ti co byli na břehu byli promočeni deštěm, ti co byli ve vodě, tak své oblečení šdímali/, jsme začli tušit, že jsme to trochu přehnali, zaveleli jsme na ústup a začlo velké sušení.

Jako již každý den, celý oddíl hbitě a svižně vstal, Mateš si vzal rozsvičku a krev již v tělech všech členů prudec kolovala. Trochu ji chladil jen stále trvajícím deštěm. V kuchyni se již otáčeli Mývalové, Honza zahájil oddílový turnaj v gorodkách. /Které musel nejdříve řádně vysvětlit/. V prvním utkání se utkali Rackové a Ostřížci. Ostřížci se spočátku moc nedařilo, avšak ke konci přesně mířenými střelami zvítězili. Po celé dopoledne probíhala hra "Zloděj v táboře". Cílem bylo vzít červený praporek umístěný na věšáku, tak, aby zloděj nikdo neviděl. Pokusů bylo dost - řádný však úspěšný. Pro stále trvajícím deštěm se všechny tři družiny schromáždily v jídelně, Mývalové za pomoci Karla a Makaka vařili, Mateš vykoumal zajímavou hru. Pentaminičky se mělo znásornit povolání. Jeden to předváděl druhému až čtvrtý, poslední měl povolání uhadnout. Při hře přišlo oživení - exhibiční vystup vedení /Karel, Makak, Honza, Boh/ kteří znásornovali svoje "hobby"--chlápce v náladě. Odpoledne pokračovala zábava opět v kuchyni - až se nakonec vytvořil početný dramatický kroužek. S jedním námětem a to zdůrazňují, že zajímavým a divácky vděčným: Rychlími šípky v kresleném seriálu bevil celý tábor. Odpoledne sice nepokračovala Velká hra ale byl dán nástup a družiny si šly hledat družinová místa a při této příležitosti byla vyhlášena soutěž - hledání listů různých stromů a jejich určení. Jako nejlepší botanici se projevíli Mývalové, kteří tuto zajímavou soutěž vyhráli. Pak už pokračovaly každodenní úkony jako stažení státní vlajky ze stožáru, točení rulety / mimochodem již podruhé za sebou padl "noční poplach" a večerní volno. Ještě teď se dojíždají sbytky večere - rozhodý, která šla díky vynikající Makakově agitaci na dřevku. Ve 22⁰⁰ je opět večerka a přijde noční poplach. Těšíme se opět nspřístí den, jsme zvědaví, co nového přinese.

A co na to vedení :Ruleta je patrně očarováná, vyskytují se už hlasy aby s ní točil někdo jiný než Honza; Jenom prvně, když zahajovala provoz, padla slouyslně : "kuchyně vydá pochutinu" /to točil Makak j.h. / ve chvíli, kdy v kuchyni vůbec nic pochoutkového nebylo. Karel se snažil uopst mlené krky táborníků okurkou a mnoho nechybělo, aby kuchyně padla pod náporem rozvášněného davu. Jinak je pěkné, že se Mývelové nesmínují o počasí, jako kdyby tento faktor vůbec neexistoval a že se všichni dobře bavili ve vymezeném prostoru.

Úkazem dne byla změna počasí. Po vytrvalých deštích přestalo pršet. /Makak to prorokoval / Družina Ostřížů čítající 5 členů se sázila o Heshishe , který byl postižen bolestí hlavy - asi z počasí. Proto jejich práce v kuchyni byla velmi obtížná. Den byl ve znamení sušení mokřých věcí. Kuchyň se proměnila v N.P. Sušárny . Pod ředitelem dělníkem, topičem Makakem se sušilo. Dopoledne bylo vyplněno gorodkami v duelu Mývalové - Lišáci zvítězila družina Mývalů zásluhou vyrovnání kolektivu. A zároveň proběhla další etapa Velké Hry.

... na káru naložte 1 člens a v ruce bude mít vejce. Od koupaliště po cestě podél tábora na silnici , po ní k horní cestě a k tábořišti. Družiny dohánely velmi vyčerpané, ale pohotový masér Klapka dal všechny dopořádku . Největší na tom byl Bob, který tuto trasu absolvoval 2½ x . K obědu trhané šveatkové knedlíky nebyly dávem odmítnuty. Odpoledne bylo vyplněno výpravou do blízkého sloupu. Družiny měly zjistit tyto údaje :- kdo udělal sousoší

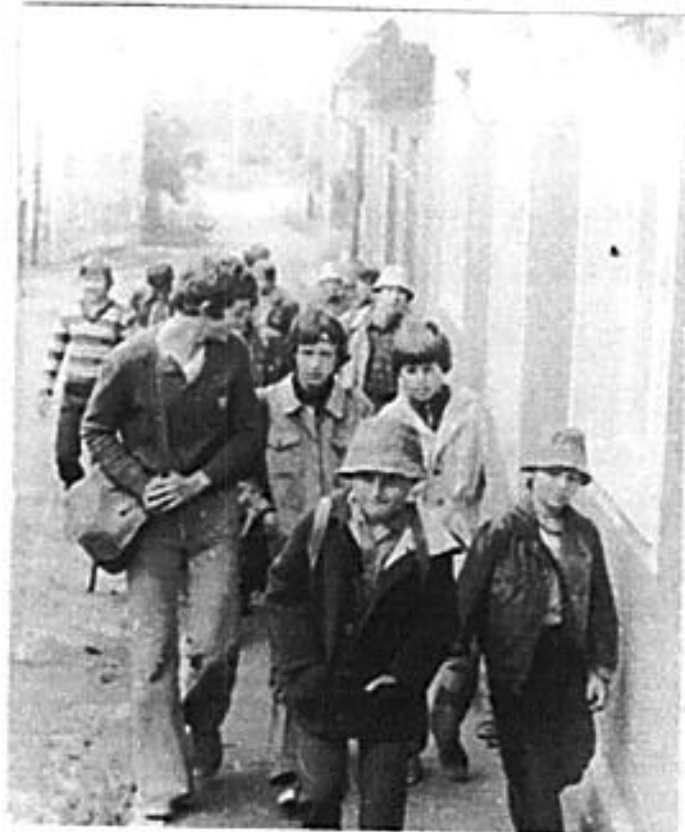
- v jakém slohu je kaple u silnice do Nového Boru
- navštívit hrad

Na hradě jsme byli v prohlídce rušení tělnatým pánem sbychem odešli, že je to zde jen pro sájesá. Kuře a šmatla byli polskáni sloven "debilové" od jakési sličné dámy /asi 60leté /. Kaple byla zdobena freskami 20.stol. O jejich námětech se raději nebudu zmiňovat. Po cestě jsme zářavili všechny kolem jdoucí i jedoucí. Po příchodu na tábořiště jsme se dali do různých her - fotbal, badminton.. Pak to přišlo - slunce vyšlo na 80° ! z mraků. Vedení spravuje králikárnu. Při nástupu ruleta - Nic se neděje. Pak byl velký mač - vedení - osazenstvo - 1:3. Vítězství bylo díky velmi obětavému výkonu borečů. Při uléhání se těšíme na výlet k Ovikovu.

A co na to vedení ; Poučení pro příště : V případě jakéhokoliv nedostatku v zásobování bude vyslána jen ta četa k nápravě která prokáže znalost ze

- zbožíznalství
- botanika
- služební kynologie
- horolezectví

Můžeme být totiž moc rádi, že místo cibule byl donesen pouze česnek , že spadla jen část zdi a že psi byli uvázáni.

Již včera při večerce jsme se dozvěděli, že půjdeme na výlet do okolí tábora. Proto byl ráno budíček už v 6 hodin. Kuchaři vstávali jen o málo dříve, protože posílku zajišťovalo vedení. Po raním nástupu byla provedena jen letmá prohlídka a ihned jsme se vydali na cestu. Dali jsme se směrem na Ledovou jeskyňu. Prošli jsme údolím samoty, minuli jsme vesničku Rousínov, za níž nás přepadl déšť. Chvilí jsme setrvali v lese, ale Honza nelenil, obhlédl okolí a našel dva seníky, v nichž jsme našli úkryt. Zde nás neopustila dobrá nálada a zahájili jsme turnaj v kopané. Ještě než skončil déšť, našel nás Mšák s Bobem. Vysvitlo sluníčko a my jsme se vydali na cestu. Při cestě jsme uviděli na skále správu a Mšák nám vysvětlil, že je to první bod hry, kterou připravili s Bobem. A tak jsme zjistili, že jsme se vydali opačným směrem a tím byla hra zkažena. Mezi tím se udělalo Clerencovi špatně, Mšák se s ním tedy vypravil do ovíkova a odtud do tábora. A my jsme pokračovali v cestě směrem na Klíč. A pak nás čekal tvrdý výstup na vrchol. Tato námaha byla odměněna překrásným výhledem po celém okolí a viděli jsme i náš tábor a i některé detaily - např.; Karle s pivem jímě hasil svoji žáhu. Sestoupili jsme do Svoru na nádraží a odtud vlakem do Nového Boru, kde jsme asi hodinu setrvali. Pak jsme došli pěšky do tábora, kde nás uvítalo teplá "řizko".

A co na to vedení : Až na několik detailů / nedošli jsme k cíli cesty, promokli jsme, pustili se po jiné - staré - značce, a tím prosvihli hru, pohádali se v obchodě ve Svoru / dopedl výlet dobře. Ještě výstup u obchodu ve Svoru : Bláha nezvládnul nákup 1 litru mléka a podařilo se mu rozbít láhev, což vyvolalo veselí u ostatních. Přesto, že to kluci sešli ihned uklízet, nelíbilo se naše chování jedné paní a komentovala naši činnost tímto výrokem : "Tři grupy nemeckých pionýrů tu byly před vámi a jak se slušně chovali!" Díky tomu se sešli o vzpomínat na tábor ve Svoru.

hilfés !! a legendární rozhovor mezi Alím a Makakem - Alí : " Chef, ein pádlo kaput!!/praskot láného dřeva/ Makak : "Zwei pádlo ! znovu ošili
Paní to dost rozčílilo, nevěděla totiž o co jde a proč se všichni ohcehtejí, ale pochopila to po svém a zvýšila pedagogické působení ,nelíbil se jí nepořádek kolem košů na odpadky. Tak jsme uklidili i to i když ten bordel tam byl před námi. Některým klukům se to moc nelíbilo a tak jsem raději zavelel k ústupu.

LIŠÁCI :

7.7. 1978

Rozsvička, kterou vedl Mates dodalo chlapcům dobrou náladu do nastupu jíciho dne. Hned po snídani, která byla podle tradice chleba s máslem a kafe se již rozběhla Velká Hra. Nejdříve Ostřížní dokončili etapu s károu , kterou vyhráli. A pak už byl na pořadu orientační běh bez pomoci kompasu. Tuto etapu Velké Hry vyhráli Lišáci. Dopoledne se také hrálo další utkání v gorodkách Ostřížní - Lišáci. Utkání se dramaticky protáhlo až přes oběd, kdy po vyrovnaném boji přece jen zvítězili Ostřížní. Po svačině byla také na programu Krimova hra, která se započítávala do soutěže jednotlivců. Po výborném obědě /pětocí vejce s bramborami / byl odpolední nástup, při kterém se vytyčil plán pro zbytek dne. Nejdříve byly naplánovány příprava táborového kruhu. Všechny družiny si udělaly lavičky a rádcové postavili v-tru. Na programu bylo také další utkání v gorodkách : Mývalové - Račkové . V utkání zvítězili Mývalové a tím rozhodli, že ve finále se utkají Mývalové s Ostřížní. Začal se také turnaj v Single fotbalu . V kategorii mladších bylo sehráno všech šest zápasů a tak po svačině turnaj skončil. Vítězem se stal Mirda, druhý byl Růža a třetí Vacek. Turnaj starších začal jen několika zápasy. Dnes také přijel nový člen Ostřížní René. Večer byl na programu táborový oheň. O alebnostní zapálení se postarali rádcové družin. Celý táborový oheň měl spíše veselý charakter. Na programu byla úsala, která si při převily družiny. Noc, ve které se očekávala návštěva z druhého tábora proběhla dobře.

A co na to vedení : Karel : Nesypte tam tu vodu !

Honza : Nemejte v tom mlíku ty pytlíky !

Výroky z kuchyně.

MÍVALOVÉ :

8.7.1978

Dnešní den proběhl ve znamení nemoci, které se rychle rozšířily po táboře. Již ráno nevstal z lože Buřák a Myšák. Klerenc se již trochu notavil. Dopoledne opět pršelo a tak jsme sástali v kuchyni, kde pro nás Hajnej vymyslel hru se špendlíky. Rádceové družin schovali špendlíky různé barvy někde v kuchyni do dřeva a družiny je hledaly, kromě svého. Mývalové a Rackové našli shodně po jednom cizím špendlíku a tak a tak hra nepoznala svého vítěze. Pak Makak přečetl povídku Šinka - Grossmana a pak neštěstí přijel Kračes a Láda, kteří přivezli pěkné počasí. Ještě před obědem byla prátř mračen, ale pak už byla obloha jasná. Proběhla další etapa Velké Hry. Úkolem bylo, která družina dříve uvaří vodu. Nakonec zvítězila družina Lišáků, druzí Čeříši, bronzový věneček odnesli Mývalové a místo stěchy Rackové. Oběd musel být dříve, jelikož celý oddíl se šel podívat na cyklistický závod Bohemia 78. Svými výkřiky a povzbuzováními jsme snad některým závodníkům vlili nové síly do žil. Po příchodu do tábora pokračoval turnaj v single fotbalu a nová hra, která spočívala v tom, kdo s jednotlivců zbyde poslední v kruhu ohraničeném provazem. Hra to byla dosti tvrdá na což doplatili mnozí členové. Rackové pak postavili ještě novou nástěnku. Před večeří si dali někteří členové na rozloučenou se dnem ještě fotbálek a již byla večeře. Dobrou noc oddíle ! Ve sloupu a taky v dechách.

A co na to vedaní : Karel ; A nezapomeňte si vzít ten penicilin.....

...né ; pelinicilín !!

Dodat lze snad jen to, že "Kanadskému kruhu" vévodil bez jakékoliv konkurence Klapka.

Ostříž: 1

9.7.1978

Budíček byl v 8⁰⁰. Ostříž jako kuchaři větávali dřívě. Denní hlídka Myšák větával již v 6⁰⁰. Od rána přeloz, rozsvička v neděli není a tek se šlo hned na snídání. K snídání byl čaj chléb máslo a džem. Po snídání byla vyhlášena literární soutěž družin. Toho využili instruktoři Hajnej, Aleš, a Mates a napsali vynikající horor o střech obrazech "Vrže po ránu". Ale k tomu se dostanu později. Všichni psali své příspěvky do soutěže. Ale to už se rodila ojedinělá skupina lidí - herci. Ano, právě tento tábor se stal svědkem založení literárního dramatického spolku "VLK". Zakládající členové Hashis, Bláha, Kuře, Cedr, Aleš, Mates a Hajnej se rozhodli nastudovat v rámci soutěže hru-horor Vrže po ránu a předvést ji po večerním nástupu. Proto se do oběda a poměrně skoušelo, jen Hashis a Klapka, kteří měli službu v kuchyni fíkeli své role od kotle a kamen. U oběda již všichni své role perfektně ovládali. K obědu uvařili Ostříž výborné řízky s bramborem a švestkový kompot. Všichni si výborně pochutnali. Po obědě byla zapískána Velká hra. Byl vybrán z každé družiny nejschopnější a nejobolnější člen. Tito čtyři vybraní spolu s Honzou a Alešem vyšli ze vytrvalého deště směrem n Cvikov. Honza je "vtipnými" zkratkami dovedl nedaleko tábora, aniž by o tom věděli. Tam dostali se a kol popsat svým družinám cestu k místu, kde se nalézáli. Aleš plány odnesl a Hashis, Kuře, Cedr, a Šmatla s Honzou již jen čekali, která družina se dřívě objeví. Z tábora vyrazil první Bláha a se ním všichni ostatní ale místo do Cvikova běželi do Radvance! První si to uvědomil Klapka a hned to otočil ke Cvikovu. Asi po dvou kilometrech si to uvědomili i ostatní a taky nasadili správný kurs. Honzu a kluky nejdřívě objevili Čičani, kteří jako velmi početná družina Račků zvítězili. Na druhém místě skončili Myšalové, na třetím Lišáci a na čtvrtém Ostříž.

Cestou zpět se Honza, Šmatla Klapka a Blůďa stavili v táboře Záluží u Mostu a vyjednali zde fotbalový zápas na zítřek. V táboře jsme povedli chléb se sardinkami a čaj. Všechno se už ohystalo napremiery hry Vražda po ránu. Začátek představení v 21.00 splaudovalo všechno osazenstvo tábora. Nadšení diváků po zhlédnutí hry neznalo mezí. Herci se mnohokrát děkovali a musela být příslibena brzká repríza. Pak, již Honza písknul večerku a ostřížci převzeli hlídky. A co na to vedení : Vynikající odpověď na otázku, která nedala pomalu spát celému vedení - co dělat v tom dešti - dali prakticky kluci sami. a to takovým způsobem, že se fantasticky baví celý tábor jak přípravou hry tak samotným fantastickým představením. Byla dokonce zapomenuta i malá roztržka, která vznikla ohledně hodnocení dnešní etapy V.H.

Ráno vstali nejdříve kuchaři- Rackové. Neměli však Cedra, protože jel s Bobem na posílku. Když přijeli, uvařili snídani. Nástup byl ještě před ní, neboť se kakso do té doby nechřálo ! Pak Rackové dávali do pořádku kuchyň ,protože se tam nashromáždil páknej nepořádek. Skoro celé dopoledne byli v kuchyni, pouze si odskočili splnit podmínky soutěží jednotlivců , které zatím probíhaly: Zkouška zraku, odhad vzdálenosti a opičí dráha. Mývalové s Ostříškem dohrávali gorodky. Bylo to finále. Z prací v kuchyni byl na dobu zápasu uvolněn Štěpán, protože měl sehrát s Klapkou zápas o postup do finále, Výsledek- Štěpán - Klapka 0: 1. Pak se hrálo finále Kuře -Klapka/ 2: 0/ Po obědě s předání kuchyně byl nástup, kde byla přečtena delší stránka z deníku. Bylo tam psáno o mapování kraje. Šli jsme spolu s vedením na Havraní skály a tam jsme měli zakreslit na čtvrtku do kruhu obzor, který jsme viděli. Cestou tam jsme našli malého pejška. Nejdřív jsme mysleli, že je lidí, ootam sbírají borůvky, ale ukázalo se, že ne. Cestou zpátky šel s námi až do vesnice. Tam proběhl několika zahrádkami a taky prohnal trochu slepicí po louce. Vyrval jí trochu peří, a šel s námi zase dál. Ale to už nás došla druhá skupinka, kde bylo také vedení, takže tedy milého psa vzal a do trávy k domku, kde se k němu hlásila starší paní. V táboře jsme měli popsat podle rozdaných map vrcholky zakreslené na papíře z Havraních skal. Každý si ale spíše hleděl spíše dobré svačiny, než mapy , takže se tato etapa trochu protáhla. Po svačině jsme šli tahat z mýtiny kousek od tábora suché špičky stromů, aby se to tam trochu pročistilo. Natáhali jsme obrovskou kupu, která byla spálena v táborovém kruhu. Oheň byl velký, ale horší je to, že na mýtině není skoro ani snát, že jsme něco odnesli. Po večerě byl nástup a všechno co s ním souvisí. /byl též bodován a první byli Rackové /Na ruletě padl noční poluch. Že by tím byl tábor nůšen , to se říct nedá. Pak ještě několik rozjetých fotbalistů prodalo své ^{vašni} psá jen na chvíli, pak si šli všichni lehnout, očalova -

Jíse neklidnou noc.

A co na to vedení: Brigáda z popudu místního lesníka byla vcelku dobrá, leč objem práce by vyžadoval asi týdenní plné nasazení celého tábora. Jednorázová skoe skutečně nebyla moc znát. Jísek Rackové skutečně odhadli neklidnou noc, ale ne pro členy, ti spali celkem nerušeně, zato vedení se samo připravilo o blahodárny spánek. Vše začlo už tím, že napokrají údolí samoty byl nalezen velmi sympatioky vypadající tábor /nejsympatiotější z celého bohatého tábornického okolí/. A to jsme ještě netušili, kdo v něm přebývá. Po návratu z Havraních skal to Makak s Bobem trochu blíže prověřili a tak jsme se rozhodli, že velmi příjemným tábornicím spetříme pobyt v Radvanici. Vše bylo perfektně naplánováno, a "jezdci POHY EXPRESU se vydali na vč. Vše dopadlo trochu jísek, Honza s Piňdou nevydrželi překérní situaci a prozradili se šleným chechotem. Na to se ozvaly dvě perfektně sladěné a neutuchající sirény a nastal zmatek, při kterém byly odnešeny některé drobnosti z kuchyně. Bob pak rozdýchchal oheň po brigádě a tam si ustlal.

Ráno se většinou jako obvykle v 7⁰⁰, po rozsvícení nastalo mytí a uklízení kutlochů /stanů/. Po snídani, což představovalo množství sladkých rohlíků s kávou celý oddíl očekával fotbalový mač s táborem ze Záluží. Teprve kolem desáté hodiny se objevilo asi 9 hromotluků, kterým mohlo být asi 18 roků. Hrál se 5*1. Za nás hráli Kuře, Klapka, Bláha, Šmatla, Kyšák a Hashis. Po první polovině utkání vedl náš oddíl 1:0 zásluhou Hashise, avšak druhý poločas přinesl svrat. Nejdříve soupeř vyrovnal a později se ujal vedení vinou Šmatly, který byl vzápětí vystřídán Katesem. Ten vnesl do hry bojovnost. Chlapci se vypjali k náporu a vyrovnali těsně před koncem opět zásluhou Hashise. Po konci se nastavovalo 2x7min, které však nerozhodly. Rozhodnutí přinesly až penalty. První kopali hosté. Třikrát z pěti ran brankář Klapka bravurně vyrazil, avšak naši borci se netrefili do černého ani jednou. A tak jsme odešli poražení po záloze hrdě bojovat. Po zápasu byla svačina a potom se začal vyrábět oběd -rejška-, která však byla pozdě vinou neschopnosti kuchařů v topení a proto se šli ostatní družiny koupat. Ve poledne se konala příprava na táborový oheň, kde se očekávala vzácná návštěva. Zatím co rádcové si připravovali fagule, hráli ostatní hon na lišku. Večer přišli dívky, nejdříve prošmejdily celý tábor a potom zasedly k táborovému ohni. Ve hře na kytaru a zpěvu jsme se střídali. Potom zahrál dramatický soubor Vlk svůj pověstný horor Vražda po ránu, kterým bylo diváctvo doalova nadšeno. Pak ke slovu přišly opět kytary; rozešli jsme se asi v půl druhý v dobré náladě.

A co na to vedení : Tímto dnem nastává období spolupráce, družby a soutěží s dívkami z T.J. Dynamo Liberec. Ráno je totiž Bob u ohně probuzen návštěvou z jejich tábora a je dohodnuta sávořilostní návštěva vedení u nich. A tak po fotbale odchází Bob a Honzou se jim omluvit, vrátit věci a pozvat na večer k ohni.

MÝVALOVĚ

12.7.1978

Ráno se vstávalo normálně jako vždy byla dále rozvička, snídaně a nástup. Po něm se fotbalisté rozvičkili a před devátou hodinou jsme se vydali do tábora učňů ze Záluží u Mostu, kde jsme měli sehrát odvetu. Znamenitě se nám vydařilo. Hrál se ve stejné sestavě, jen Mikiho v brance vyatřídil Klapka a toho zase v poli nahradil Hajnej. Od začátku hrál místo Šmatly Mates. Nezačali jsme sice dobře a dostali první gól po nekrytí soupeře a jejich fanatické obecenstvo začalo mohutně povzbuzovat. Pak ovšem Hashis se skrumáže vyrovnal, přidal i druhý gól a Mates upravil do přestávky nejhezčím gólem utkání na 3:1. Po přestávce jsme skoro 15 minut muselo odolávat tlaku, ale pak dal branku Kuře a bylo rozhodnuto. Na 5:1 pak Blůďa, 6:1 Kuře, 7:1 dokonce vlastní gól dezorientované obrany. Do oběda byl odpočinek. Pak každá družina vyřezala maso, špek, cibuli, koření, sůl, hořčici, udělala si oheň, nařezala pruty a dělalo se oblíbené ražniči. Všem samozřejmě chutnalo. Ještě před tím, než zítra Makak odjede, chtělo vedení s námi sehrát fotbal. Po porážce z volejbalu tentokrát zvítězili, ale jen na penalty. Normálně to skončilo 5:5. Při tomto utkání se moc nevyznamenal jako rozhodčí Buřik, kterému vedení neustále slibovalo koupel. Po fotbale byla Velká hra, a to takováhle etapa: Každá družina se snažila co nejrychleji přenést z určeného místa některého svého člana na nosítkách. V cíli bylo toto pořadí: 1. Ostřížní, 2. Mývalové, 3. Lišáci, 4. Rackové. Pak se šlo vedení s rádci a místorádcí podívat na tábor děvčat z Liberce. Vše jsme si pozorně prohlédli a sepojili do jejich soutěží. Na čestné listině rekordů jejich tábora se objevil Bob v krinolíně, Blůďa se akrobatické výkony s rukama, dvojice Hashis & Blůďa Mates & Kuře v přeskokování lano. Mládež zatím hrála pod vedením Honzy v táboře baseball a jiné hry. Večerka i hlídky byly dřív, protože se již brzo vstává na vlet. A co na to vedení: kuchařka ze Záluží-Vy jste z tam těch starů

u lesa?

kluci - jó

kuchařka ze Záluží-a máte je vytápěné?

OSTŘÍŽI

13.7.18

Tento den byl ve znamení výletu na Holanské rybníky. Proto byl budíček již v 4.30. Ostřížáci, kteří měli službu v kuchyni vstávali dříve, obzvláště deset minut po budíčku. Odchod z tábora byl po páté hodině. Z Nového Boru nám jel vlak v 6.22 do České Lípy, kde jsme přesešli na vlak do Stvolínek, kam jsme přijeli asi v 7.30. V tamnějších smíšených zboží jsme nakoupili zásoby na cestu - kuřecí luncheon meat. Po státní silnici jsme se vydali směrem na Zahradky. Brzy jsme však odbočili na červenou turistickou značku. Ovšem asi po sto metrech jsme zahlédli před sebou červené auto Škoda 110. Když jsme přišli blíže spatřili jsme v něm dvě holá těla v milostném aktu, čímž byli všichni řádní členové oddílu nesmírně pohoršeni. Po tomto spatření cesty jsme pokračovali dále po červené značce kolem Holanského a Klýnského rybníka až jsme přišli k Milčanskému rybníku. Tam se někteří blázni koupali a jezdili na klouzačce. Ostatní rozumní členové se řádně nejezdili. Počasí se zatím vylepšilo a začalo svítit slunce/ohvílemu až nezvykle moc / . Pokračovali jsme v cestě dál až na křižovátku s modrou značkou, kde si Cedr vzpomněl, že nechal na koupelišti plavky. Bláhů s ním vrátil a ostatní šli dál až do Zahradek k nádraží, kde na Cedra a Bláhu počkali. Brzy přišli a již jsme pokračovali dál směrem na Českou Lípu. Cesta vedla přes přírodní rezervaci Peklo, kde se nám všem velmi líbilo. Když jsme Peklem prošli dostali jsme se k pionýrskému táboru Mír z Nymburka. Tam jsme poobědvali a šli jsme se znovu vykopat do tamnějšího rybníčka, cestou jsme musili přebrodit jakýsi náhon Renda jako jediný tam sebou praštil přímo uprostřed. Moc se nensměšilo ale stačilo to vyprovokovat sázky, kdo bude delší. Nikdo se nensměšilo pouze Šmatla zahrál na nervy všem divákům svojí skrobacíí nad dravým proudem náhona. V rybníčku jsme se dobře vykoukali a po třetí hodině jsme se vydali do České Lípy. Dorazili jsme tam hodinu před odjezdem a tak jsme dostali rozchod. Všichni toho využili a nakoupili zásoby pamlsků. Pak jsme už jeli do Nového Boru a odtud pěšky do tábora. První

tam dorazili Hachis a Ceďr. Hajnej , Mates a Klspka, kteří byli v táboře již měli připravenou polívku s chleboem. V tábořové ruzetě vytočil Benda "prohlídku ešusů a příborů". Pak jsme již šli spát. Hlídky měli ti, co byli v táboře a s nimi Bob.

A co na to vedení : Nic.

Nástup byl dříve, protože si přišel hajný pro brigádníky na pomoc do lesní školky. Šli rádcové a mistrádcové. Vyjímkou byl Cedar, který měl "letecký den". Zbytek uklízel kuchyň. Ústředí vedení tady zůstala a vyráběla model teepee pro děvčata z Dynama Liberec, která mají tábor v údolí Samoty. Rackové uvařili k obědu lehoučce stravitelné jídlo /knedlíky s vajíčkem a usenou polívku s rýží/. Po předání kuchyně byla velká hra. Měli jsme za úkol upéct placku z mouky, vody, oleje a koření. Družiny dělaly slané, sladké i borůvkové. Vyhrála družina Racká, která udělala vynikající borůvkovou placku, ale i slaná a sladká se jim povedla. Po velké hře přišlo na řadu velké drhnutí. Karel, velký sadista si vzal na starost tři družiny. Každého nemilosrdně házel do vody a drbal kartáčem. Všichni se blejskali jak doma. Večer šli mistrádcové a rádcové za děvčaty z Liberce na táborový oheň do teepee. Ještě než odešli, tak přijel Piňďák a zanedlouho se objevil i Panda Bobek. Ti co zůstali v táboře si také sedli k ohníčku. Panda se rozpovídal o svých zážitcích z cest po světě. Delegation se z návštěvy vrátila až po druhé hodině, mladí členové se ještě trochu najedli a za chvíli již všichni spali, pouze Cedar hlídal.

A co na to vedení : Další brigáda na pomoc lesu, tentokrát ve školce. Všichni kluci dělají jak diví, moc příjemná práce to však není, vytrhávat bodláky mezi malými stromky. Vše je dobré, jenom závěr je slabší, při vracení lahvi od limonád se Honsovi podaří dvě rozbit. Jinak je s námi lesník spokojen. Večer u děvčat je fantastický, jen ho kazí pomýšlení, že při výběru, kdo půjde a kdo zůstane v táboře nebylo vše jak má být.

LIŠÁCI

15.7.1978

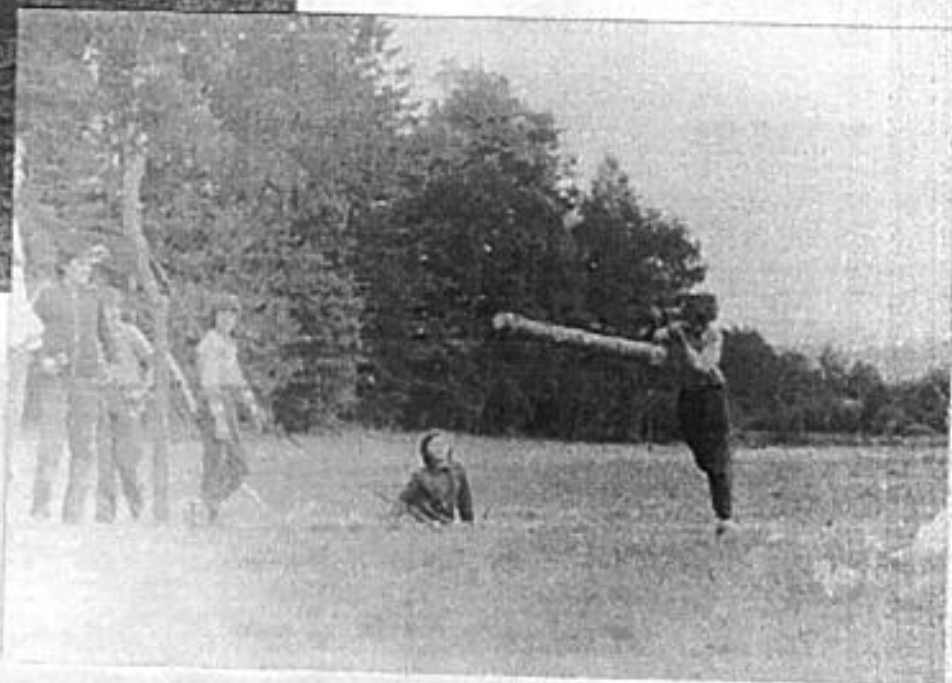
V sobotu byl návštěvní den. Vše bylo uklizeno a my byli nespnuti, komu přijedou rodiče. První přijeli Cedrovi. Když přijelo více rodičů začalo se seškrábání brambor, aby se z nich mohl udělat dobrý bramborák. Po obědě hráli rodiče proti táboru volejbal. Vyhráli 3:2. Večer byl táborový oheň. Přišla děvčata z Dynama Liberec. Začalo ale pršet, a tak někteří nevytrvalci šli spát. Zásobák byl po dnešním dnu plný buchet, třešní, a angreštu.

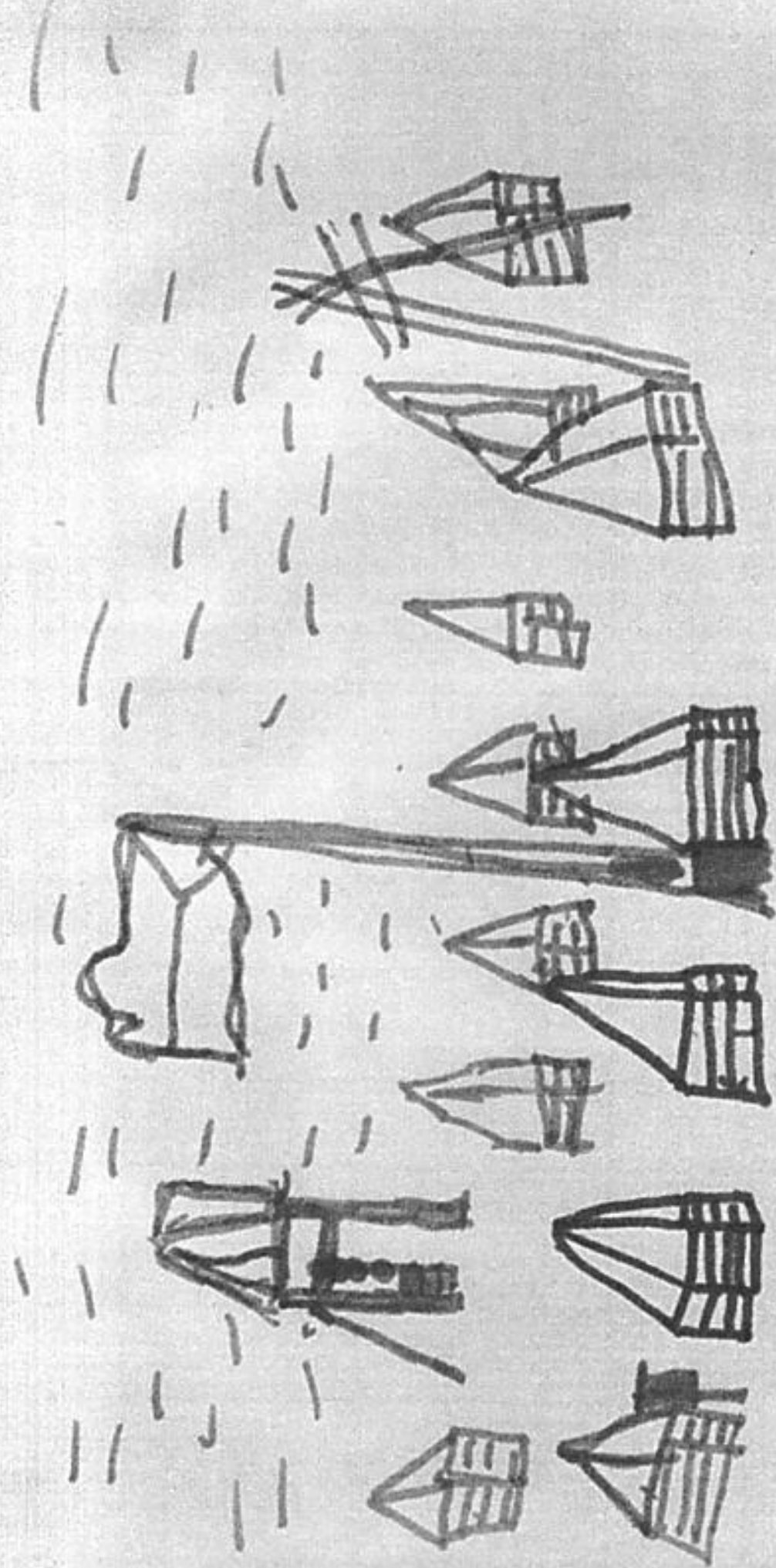
A co na to vedení : Každý návštěvní den je prakticky bez programu.

Tradičně mu předchází drhnutí člunů, letos to vykonával Karel, měl to o to snazší, že starší kluci, snad ohledně spolupráce s děvčaty z Liberce, se byli semí a často. Pak je na programu bramborák, většinou rodiče tajně /v případě paní Haškové veřejně / nenáviděn. Zlatým hřebem dne je vždy zápas ve volejbalu. Tentokrát byli rodiče lepší. Během dne postavil Bob a Piňňák obrovskou hranici, na kterou se dalo i hrát. Ještěk výrok : Udělejte si to kdy chcete, ale už je to zítra !

Tento den byl ve znamení Olympiády 78. Již ráno byly vyvěšeny disciplíny. Bylo jich devět a jedna těžší než druhá. Řádcové museli nahlásit stary tující, byl proveden slavnostní nástup, Bláňa řekl za účastníky slavnostní slib a Honsa tímto považoval olympiádu za zahájenou. Již v první disciplíně - běhu na 60 m /to teď popísaui soutěže starších / se utvořilo pořadí, jaké bylo i po poslední, deváté. To znamená : 1. Hashis 2. Kuře , 3. Šmatla , 4. Bláňa. Hashis obhájil tedy svoje loňské prvenství, ale musel vyhrát nakonec maratón, aby vyhrál celkově. Kuře skončil druhý jen o 3 body. Třetí Šmatla se prosazoval hlavně ve vrzích, kde prováděl tuhé boje s Klapkou. Ten vyhrál v hodů kládou, Šmatla v kazeném pětiboji. Čtvrtý Bláňa byl výborně sehrán s Kuřetem a proto společně vyhráli jak běh třínohých, tak i letošní novinku; závod trakařů. Ostatní borci byli opět dobří jen na něco. 5. Myťák na hody a vrhy, 6. Tom v technických disciplínách. Mladších soutěžilo pouze šest, což značně ubrálo na kvalitě. Prvenství si letos nenechal ujít Mirda, i když nevyhrál maratón a ve dvojici s Peťulou také vyhráli jen trakaře. Dobře si počínel Baxter, který nedostatky v běhu si vynahrazoval v hodech a vrzích. Skončil celkově druhý. 3. Vacoun byl spíše silovým prvkem, zatím co 4. Ráňa se vyznamenal především v maratónu. Oba pak vytvořili velmi dobře sehraanou dvojici v běhu třínohých. 5. Peťula vysloveně sklusal, 6. byl Ubo. V bodování družin zvítězili úplně přesvědčivě Mývalové, před Ostříšii, Liňáky a Racky. Po olympiádě jsme šli na paseku do lesa, kde jsme dostali za úkol nakreslit tábor a vůdcák. Pak jsme ještě odhadovali 1-10 min. Zatím co jsme byli v lese připravoval Bob s Pinďákem noční hru. Ta začala v noci poplskem, pak jsme šli dost daleko podle správa až jsme došli zpět na náměstíčko tábora, kde jsme si naměřili azimut a na délku lana byl zakopán poklad. Azimut směřoval přímo do Hajnýho a Alešova stanu. Oba se bouřili, ale geniálně schovaný poklad jsme nakonec pod Hajnýho postelí objevili. Byly to poukázky na body v táborovém bodování. Družiny se ale shodly a každé bylo přiděleno stejná bodá.

MIRDA

co na to vedení ; Olympiáda proběhla znamenitě . Vyznamenali se hlavně instruktoři jako pořadatelé i jako rozhodčí. Jediné přetáčení Mýťáka vypadalo dost blbě, ale nakonec i to se v dobré obrátilo a Mýťák pyšně každému teď ukazuje placatý šutr na cestě a ohlubí se ; Tady jsem svrceel při maršonu. Jinak se v Piňďákovi opět probudily geniální plány vytvořil noční hru. Největší rór byl ten, že Hajný neměl sni potuchy o tom, že se mu někdo ve stanu hrabal, natož že metr pod postelí je ukryt esus. Noční seóna okolo stanu mu zákonitě musela připe dat jako pochybný sen, protože byl vzbuzen, a když mu asi pět kluků leželo pod postelí a zbylí bourali stan. Nakonec bylo heský i to , jak se rádcové svorně dohodli na remíze , ono to ani jinak nešlo, protože všichni leželi okolo díry v zemi, každý měl jednu ruku v ní a navzájem se drželi, nad tím vším ležel probuzený Hajný a v polospánku neustále mualal : neblbněte, tam nic není , to bych to musel vědět! Piňďák tuto noc nazval "Noc dlouhých noh"

Ostřížní

17.7.1978

Protože v noci se moc nespalo, byl budíček až v 10 hodin a bez snídaně se rovnou vařil oběd. Každý přispěl do kuchyně mírkou dřeva - včerejší rulsta-. Oběd připravovali Ostřížní a byly to palašinky a kaka. Po obědě jsme vyrazili do dívčího tábora Dynama Liberec, kde jsme měli domluvené sportovní utkání desetičlenných družstev. Naše družstvo nastoupilo v tomto složení : Mateš, Šmatla, Bláha, Kuře, Kolka, Myšák, Cadr, Plešoun, Petula a Hashis. Naše soupeřky ve složení: Pinda, Vlšice, Pasa, Křeček, Liška, Kobyłka, Myšule, Cvrček, Pitris a Nedla. Tomuto klání předcházely tři "maso"- hry, které si zahráli všichni přítomní. Všechny se moc líbily, nejvíce hra Středověk. Pak začaly soutěže dvou výše jmenovaných družstev. Honza a Ješek vymysleli každý pět disciplín. Začalo se první Honzovou disciplínou stavbou stanu na čas. Naše družstvo se příliš nevyznamenal a zvítězilo jen těsně s náskokem jediné sekundy. Jako druhá soutěž byla štafeta s vázáním ualá. Touto soutěží byl stav vyrovnán na 1:1. Třetí soutěží - Kimovkou se dostaly holky do vedení, i když jejich vítězství 17,16 bylo těsné. Čtvrtá soutěž - štafetový běh se svíčkou skončil 0,5 : 0,5 protože ani jednomu družstvu se však nepodařilo svíčku zapálit. Pátá soutěž - kliky. Typicky naše disciplína. Dohromady jsme utvořili 230, holky "pouze" 190. Tedy stav 2,5 : 2,5. Šestá soutěž - dřepy na jedné noze. Tato soutěž měla být dívčí záležitostí. Také udělaly dohromady 47 dřepů. Ovšem pak jsme nastoupili my a zejména díky výborným výkonům Plešouna a Mateše jsme zvítězili výkonem 50 dřepů. Sedmá soutěž - přepalování provázku. I když holky hořel ohněm částečně dřívě, zvítězili jsme celkem s převahou. Osmá soutěž - skok přes švihadlo - každý 20 skoků, šasy se sdílejí, zvítězili s převahou děvčata. Srovnaly tím stav soutěže na 4,5 : 3,5. Devátá disciplína - skoky sounoř. Bez větší námahy jsme zvítězili asi o půl metru. Desátá a poslední soutěž - hod ručníkem. I v tomto jsme dokázali zvítězit a upravili konečný stav soutěže na 6,5 : 3,5 v náš prospěch. Celkově nám byla děvčata

velmi silným soupeřem. Výsledky ve většině soutěží mohly klidně skončit obráceně. Během soutěží připravoval Bob a Piňďák oheň. Po šesté hodině jsme odešli, abychom se tam v půl deváté opět vrátili. Byl zažehnut táborový oheň, během kterého nám děvčata předvedla svoji hru - Pohádka o princezně a Honzovi. I když jejich herecké výkony byly vynikající hra se nemohla rovnat "Vražda po ránu". Přednesly nám i novou píseň o Radvanci. Asi v půl jedny nás Benda vyhnal do tábora.

A co na to vedení. Průběh vyrovnaného klání podrobně popsali Ostráři, nezbyvá než vysvětlit závěr dne. Po náročné noci i dne a před výletem se snažil Honza ukončit pobyt v táboře před půlnocí. Jakmile však se dohodnul s Ješkem na písni na rozloučenou oživilo jako mšerakem klímající osazenstvo kolem ohně, děvčata přidala svoji novou píseň o Radvanci, kde se mimo jiné opěvuje přátelství mezi PONY a Dynamen. Račce se Honza zvednul a pomalu s ním i ostatní a za nesouhlasného mručení - Benda to si nezvládl - jsme odešli do svého tábora.

V úterý jsme jeli na výlet. Kuchaři vestávali asi v pět hodin. Kolem šesté jsme vyrazili do Nového Boru. Odtamtud vlakem do Chřibské. Tam jsme se ohvěli dívali do skláren na výrobu foukaného skla. Pak jsme šli na náměstí, kde jsme zakoupili nějaké jídlo. Zastavili jsme se u chaty Količkových, kde jsme dostali výborné buchty, čaj a odpočívali jsme na břehu říčky. Skoro každý už chtěl jet dál autobusem, a proto jsme šli na zastávku. Na vrcholu kopce, kde byla zastávka, stál autobus. Ale Honza ho nechal ujet. Všichni jsme byli velmi nespokojeni. Došli jsme do Jetřichovic, někteří se vykoupli na koupališti. Pak jsme si na louce udělali oběd a šli jsme na autobus. Jeli jsme společně s putovním táborem z Karviné. Oni vystupovali v Kamenici. My až v Boru. Starší členové zůstali ve městě a šli do kina, ostatní jeli dále do Sloupu a pak do tábora. Večer padnul na ruletě opět poplach. Ještě před ním vypuknul v "čínském" stanu oheň, chytila ponožka, torna a lano. Ve stanu bylo k udušení.

A co na to vedení; Jesliže byl první výlet komentován, že přes málo detailů se povedl, druhý byl ponechán bez komentáře, tak ke třetímu už nevíme vůbec nic. Snad jen to, že výlet patřil k nejlehčšímu dni z celého pobytu, a že tento den bude patrně Honzu strašit ve snu.

Ať už trpné domlouvání u chalupy, odkud se nikomu nechtělo, nebo přímo nevyevětlitelné ujetí autobusu, či scénka s hlídačem kempu o přenášení ohně, a hrozný zpěv v autobusu, to vše nutí vedení přemýšlet, kam se vloudila chybička.

Mates: Karle, kdy pojedeme zpátky?

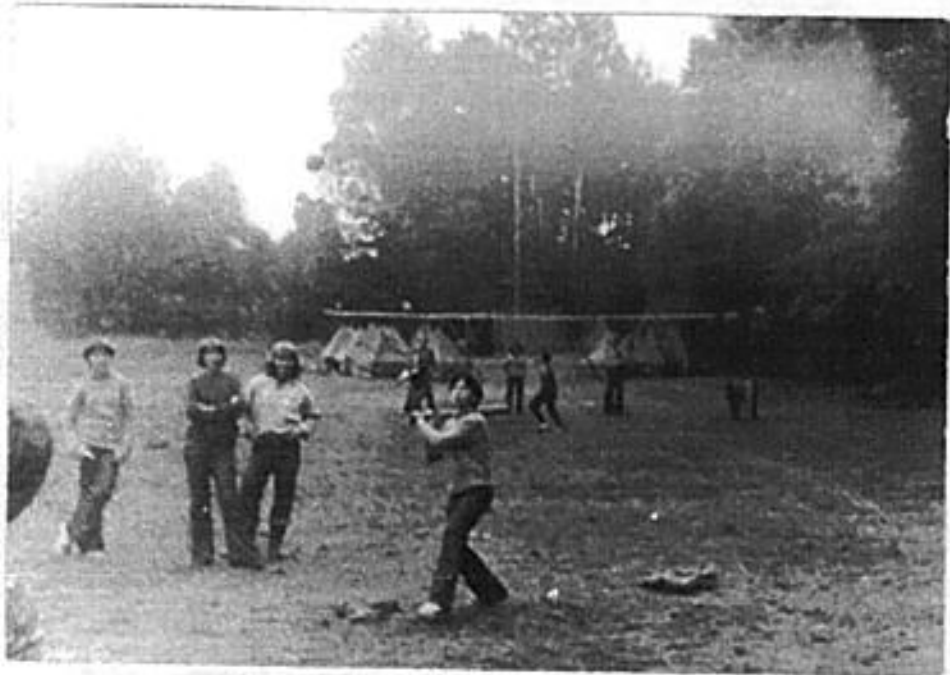
Karel: Zpátky pojedeme pěšky!

A co na to vedení : Necháváme prázdné místo, protože Lišáci neodevzda-
li popis dne, protože nebylo kdy. Popisy se odev-
zdávají vždy před večerkou, nebo těsně po. Tento
den však večerka nebyla, neboť se s námi přišly
rozloučit děvčata z Liberce a u ohně jsme vydrželi
ve výborné náladě až do rána. Ze svítání jsme si
zahráli volejbal a basebal, pak kluci dojeli pro
rosítku, děvčata zatím připravila kuchyň a společ-
ně jsme se nasnídali. Po velkém loučení a pokřicích
děvčata definitivně opustila náš tábor.

MÝVALOVÉ

20.7.1978

Dnešní den byl zasvěcen cestě za pokladem. První správu nám rosdal Honza již v táboře. Stálo v ní, že další správa je ukryta na začátku údolí samoty u vytesaného křížku. Družiny se tam vydaly po $\frac{1}{2}$ hodinových intervalech. Nejdříve vyšli Ostřížci, pak Rackové, třetí Lišáci a nakonec Mývalové. U křížku byla další sešifrovaná správa, určovala nám cestu dál na rozcestí u Cvikova. Tam jsme našli správu ukrytou za pařezem. Byla to morseovka. Zanedlouho jsme ji vyluštili. Měli jsme jít dále až narazíme za Cvikovem na zrušenou trať. Ve sdívu posledního mostu před Svěrem pak byla další správa o naší pouti. Tuto etapu jsme geniálně prokazili, neboť jsme hledali správu na všech mostech, místo na železničních. Tímto sbytečným hledáním-nepřesné vyluštění se nám vymstilo - jsme promarnili asi 4 hodiny. Když jsme ji konečně našli, byla tam kreslená správa. Měli jsme jít k jezírku pod Klíčem, kde byla uprostřed jezírka správa v kotlíku. Opět jsme se vynamáhali, svlášť Blácha, který utopil kotlíka mnoho neochybělo i sebe. Cesta vedla dál na Klíč. Tam byla další správa s azimutem na Havraní skály. Chtěli jsme si cestu na radu Ku Fato trochu skrátit a frnkli to přes les. Nakonec jsme se ocitli úplně dezorientovaní v údolí samoty, kde jsme sestavovali orientační běže a ptali se jich na cestu. Na Havraních skalách se musel určit azimut z Klíče a s ním vedl druhý azimut pod velký strom. Tam byla další šifra. Naštěstí byl k ní klíč, takže byla za chvíli vyluštna. Vedla nás ke křížku na rozcestí u dívčího tábora. Tam byla dost těžká morseovka, měla se totiž luštit obráceně. Po vyluštění jsme se dozvěděli, že v prázoru dvou křivých patníků je skryt poklad. Prázor ukazoval na skály nad dívčím táborem. Tam jsme nejdříve našli obrázek družiny, každá na papíře v dřevinové barvě a pod tím byl pro každou družinu zahrabán poklad. Ostřížci, kteří celkově vyhráli, ikdyž měli shodný počet bodů s Lišáky, protože ráno klapka jako jediný trefil šipkou jižní pól, měli jako poklad volejbalový míč, druhí Lišáci badminton, třetí Mývalové hru 2-1, a poslední Rackové další společenskou hru. My jsme dorazili do tábora jako poslední a za chvíli jsme i my tuax...

A co na to vedení : Je ohromné štěstí, že popis dne vyšel na Mývaly, a tak i když popisují pouze svoji cestu, je v ní zahrnuto vše nejlepší co se na cestách na pokladem stalo. Že to vše odnesli Mývalové, je shoda náhod. Vše bylo v pořádku, jen to, že jsme nevydali želi nečinně žekat a vydali se Mývalům naproti.

Tak a to je všechno. Popisy dne byly, až na jeden, odevzdány, opsány a svázaný. Zbývá pro úplnost dodat, že předposlední den byl ve znamení úklizení a bourání, menší kluci stačili ještě porazit ve fotbale táborníky z Terešína, přinesli nám hrozdou džusů a meruňkový kompot. Vedení je též porazilo ve volejbalu. Večer pak byl symbolický polední oheň, u kterého byly rozděny ceny nejlepším jednotlivcům a družinám :

	starší	mladší	družiny
1.	Hashis	Mírka	Mývalové
2.	Kuře	Růža	Ostřížní
3.	Šmatla	Renda	Rackové
4.			Lišáci

Tentokrát se šlo od ohně až nečekaně brzo, projevil se totiž u všech únava, neboť jak vyplývá z popisů dnů neproběhla klidně ani jediná noc od 10.7. /vyjímkou - noc po druhém výletě se sice nic nestalo, zato dení příhoda nedala usnout mnoha členům /. Připočítáme-li k tomu počasí, musíme uznat, že celý pobyt byl velmi náročný a že členové oddílu projevili i letos svoji vytrvalost a houževnatost.

Jediným stínem celého tábora byly dílčí neshody s některými staršími členy, kteří se chvílemi /ne však často / cítili nadřazení nad táborový život a soutěže. V tomto, směru nám hodně pomohla družba s děvčaty z Liberce, neboť tím byla vyřešena činnost těch starších. Poslední den se bouralo vše, vše se i naložilo na auto a jelo se domů. Závěrečná práce byla sušením oelt na Veseláku, kde teprve definitivně uschly v nastaných vedrech.

